

ks. Jerzy Zilitynkiewicz (od 6 lipca 1960 do 1962)

Jerzy Zilitynkiewicz (1 IV 1916-15 IX 1978)

Urodził się w miejscowości Muchawiec na Tarnopolszczyźnie w rodzinie duchownego Wasyla i Anny Błońskiej. Po ukończeniu szkoły podstawowej, dalszą naukę kontynuował w Wołyńskim Duchownym Seminarium w Krzemieńcu. Następnie uczył się w leśno-gospodarczej szkole w Białokrynicy, także w okolicach Krzemieńca. Kiedy zakończył naukę, zdał egzamin na duchownego przy Warszawskim Prawosławnym Konsystorzu. We wrześniu 1937 zawarł związek małżeński z Wierą Dulską, a października tegoż roku został wyświęcony przez biskupa Szymona na diakona z przeznaczeniem na psalmistę do Lwowa. W marcu 1938 r. przyjął święcenia kapłańskie i został skierowany do wsi Mirohoszcz, na stanowisko wikariusza parafii. Tutaj zastała go wojna. W niedługim czasie objął stanowisko proboszcza we wsi Brus niedaleko Chełma. Po zakończeniu wojny ks. Zilitynkiewicz osiedlił się na zachodzie Polski, ale choroba nie pozwalała mu na działalność organizacyjną parafii prawosławnych na tym obszarze, tylko czasami odprawiał nabożeństwa w Torzymiu. 26 III 1960 r. synod rozpatrzył prośbę ks. Zilitynkiewicza i wyraził zgodę na stałą pracę duszpasterską w diecezji wrocławsko-szczecińskiej. 6 VII 1960 r. ówczesny ordynariusz diecezji bp Stefan mianował go proboszczem parafii w Lubinie, z jednoczesną obsługą parafii w Rudnej i Studzionkach.

W maju 1963 r. został przeniesiony na teren woj. rzeszowskiego i mianowany proboszczem we wsiach Hłomcza i Pielgrzymka. Jednak już czerwcu 1967 r. ponownie powrócił do diecezji wrocławsko-szczecińskiej i w maju 1968 r. został skierowany przez bpa Bazylego na stanowisko proboszcza do Torzymia. Względy zdrowotne spowodowały, że 18 III 1975 r. przeniesiony został w stan spoczynku. Zmarł 15 IX 1978 r. we Wrocławiu i tutaj został pochowany.

Źródła: „Cerkownyj Wiestnik” 1981, nr 1-2, s. 51-52.